

تحقیقاتی جدید در تئاتر

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

بسم الله الرحمن الرحيم

امروز در کشور ما به تئاتری تجربی گفته می‌شود که مابین تئاتر حرفه‌ای و آماتوری ایستاده است. برخلاف این تصور و تعریف، تعریف اصلی تری نیز از تئاتر تجربی وجود دارد که آنرا ماقوٰ تئاتر حرفه‌ای می‌داند. در واقع تئاتر تجربی یک تئاتر فوق‌شخصی است و جایی شکل می‌گیرد که تئاتر حرفه‌ای گنجایش و ظرفیت‌خلاقیت‌ها، ابتکارات و نوآوریهای هنرمندان تئاتر را ندارد.

در این چارچوب تئاتر حرفه‌ای نیز مرزهای مشخصی دارد. در تئاتر حرفه‌ای اولین پایه‌ها از تشکیل گروههای تماش آغاز می‌شود و در این گروههای کارگردان، نویسنده، طراحان، بازیگران و سایر عوامل اجرایی بر اساس یک نظم حرفه‌ای و استعداد و توانایی، از افرادی انتخاب می‌شوند که هنرمندانند ته کارمند!

کسی نمی‌تواند ادعا و توقع بیجا داشته باشد. اگر کار نکند، و اگر در یک رقابت سالم خودی نشان ندهد؛ از زندگی هنری ساقط می‌شود. در این میدان هنرمند تئاتر باید صبعها تمرین کند و عصرها بر روی صحنه باشند و هنرمند وقتی هنرمند تلقی می‌شود که با روحیه جمعی بتواند خود را تطبیق

دهد. اگر در یک کار نقش اصلی را اینها می‌کند در کار دیگر الزامی نیست که نقش اصلی را داشته باشد. ممکن است برای او در تمایش دیگر نقش کوچکی پیش‌بینی شود و خلاصه تئاتر حرفه‌ای از قواعدی پیروی می‌کند که کمتر می‌توان به طور غیرجذی با آن روبرو شد. البته در چنین شرایطی هنرمندان تئاتر را تأمین هم می‌کنند. هم امنیت شغلی دارد و هم امنیت معیشت. پس از این دوره امتن که تئاتر تجربی و یا تئاتر فوق‌تخصصی متولد می‌شود. سرشار از ابتکارات جدید که گاه ممکن است با شکست نیز مواجه شود.

با همه این تفاسیر است که تئاتر امروز در دنیا تحولات سریعی را دنبال می‌کند. هنرمندان و مستولان ما نیز اگر طالب چنین تحولاتی هستند باید خود را برای اجرای چنین برنامه‌ای آماده کنند. از یک سو مستولان نمی‌توانند بدون تأمین شرایط شغلی و زندگی هنرمندان تئاتر از آنان توقع معجزه داشته باشند، و از سوی دیگر هنرمندان تئاتر هم نمی‌توانند با طی زندگی هنری آماتوری، توقع شرایط حرفه‌ای را طلب کنند. این هر دو توقع بیجا است.

به نظر می‌رسد اکنون تئاتر ما با طی یک دوره نسبتاً خوب در دوران اخیر، به اندازه‌هایی رسیده باشد که این تجربه را با هوشیاری آغاز کند. هنرمندان حرفه‌ای تئاتر که همیشه ما از تعمت وجود آنان بپرهمند بوده‌ایم (برخلاف آنکه تئاتر حرفه‌ای نداریم)، در شرایط حاضر در مقابل این آزمون ایستاده‌اند. باید دید که این آزمون را چگونه پشتسر می‌گذارند. برخورد حرفه‌ای با نوع برگزاری دعوهای جشنواره سراسری تئاتر فجر و اعلام برنامه‌های سال ۷۱ در تئاتر شهر برای انجام چنین طرحی، ملیعه‌ای است که پس از فراز و نشیب‌های گوناگون، به دنبال این تجربه است. منتظر می‌مانیم تا در عمل پاسخ آنرا ببینیم. فراموش نکنیم که بهر حال در آینده تئاترها متکی به هنرمندان خواهد بود نه کارمندان!

با این پیشگفتار فصلنامه تئاتر این شماره را می‌گشائیم و امیدواریم در چنین فضایی، مطالعه و پژوهش و تحقیق و خواندن نیز بخشی از زندگی حرفه‌ای هنرمندان تئاتر ما را پر کند. بدون مطالعه که محصول تلاش جمیعی محقق و پژوهشگر

و نویسنده ام است، هترمند تئاتر نیز بدون پشتوانه تئوریک
خواهد ماند و این وضیعت مطلوبی برای تئاتر حرفه‌ای نیست.
به حال اینجانب به سهم خویش از پدیدآورندگان این
دفتر سپاسگزارم و امیدوارم که زحمات آنان بدون اجر نماند.

با آرزوی توفيق السى

علی منتظری

سرپرست مرکز هنرهای نمایشی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی